

Allah hər şey görür,
anımız nəzərində.
Çiynimdədir mələklər, -
gözləri üzərimdə.
Özündən də xəbərsiz
boylanaraq içimə
sənə mələklər baxır,
səni şeytanlar görür -
çiynimdə, üreyimdə.

* * *

Necə çətin ömürdü,
necə çətin imtahan,
bir səmanın altında
bir-birindən xəbərsiz
yaşamaq - ömür eləmək.
Bu elə bir tale ki
elə bil, su səpirsən,
dibi doymuş güllərə
dodağı suya təşnə
bir səhra yolçusunun
gücdən düşən əliylə.

* * *

Necə kordu bu aləm,
necə gözdən zəlildi,
Dünya niyə dərdliidi,
niyə qaşı çatılıb,
qoy üzündən oxusun
aləmlər şənliyini
bircə mənə görünmək,
sonra da itmək üçün
Allah sənə bəxş edib
ilgim gözəlliyini...
mənəşə bağışlayıb
yuxu təskinliyini.

ŞÜKÜR PRAMİDASI

Bir-birinə ilişən saat əqrəbləriyik, -
sükunətdə birik, hərəkətdə ayrı.
Sən demə, çox şey elə
öz adıyla əzaba dönürmüş -
bir əzaba qoydum sən daşdığıın adı.

Ötən zaman qardaş itkisi misali,
bütün ömrüylə yadımdadı.
Hər sevgi bir əlamətdar günmüş,
mənşə heç vaxt təqvimxasiyyət olmadım.

Sözlərin uzanıb yalan tərəfinə,
yıxılıblar bəhanə döşəməsinə.
Neynək,
heç nəyi çözləməyək,
nə yaşanıbsa bir üzü haqddı.
Vaxtın pəncərəsinə söykəmişəm yanağımı,
xəyalın gözdən itən yorğun qayıqddı.

İndi könlün qara kağızında,
bəxtin əlləriylə yadıq xəritəsi cızıram.
Yaşaya bilmədiyimiz hər nə varsa,
Allaha bağışlamağa hazıram.

Pucluğun başının altına yastıq qoyuram,
gəldi-gedərliyə su verirəm,
havaya çıxarıram.
Həqiqətin əlləri oturduğum budağı kəsir -
ancaq özümü aldadanda sənə inanıram.

Bilmirəm,
bilmirəm,
bilmirəm hardasan...
Bildiyim odur ki,
haçansa Allahdan soruşacağım sualdasan.
Heç olmasa Tanrı müdrik cavab verməyə,
barı müəmmənin geyim otağında
həqiqətlər qiyafətini dəyişməyə.

Rənglərdən ən vəfalısı sarı imiş, -
solan rənglər hamısı sarıya çalır.
Zülmət möhürü addımlarından
sinəmdə sarı-sarı ləpirlər qalır.

Yuxuda daha tez böyüyən körpələr kimi,
uyuyan dərdlərlə,
keyləşən ağrılarla yaşa doluram.
Haçansa zamanın qəlbimə məlhəm olacağını,
nə vaxtsa unudulacağını düşünəndə
gələcəyimdən utanıram.

Fərid Hüseyn

YUXU... YUXUSUZLUQ...

*Yuxusuz qaldığım gecələrdəki,
Yuxular yığışsa bəşər uyuyar.*

Marina Svetayeva

Yuxumdan bir at qaçır,
onu yormamaq üçün
oyanıram yuxudan.
Ayılıb görürəm ki,
behişt üzündə günah,
nəşə xısınlaşırsan,
hiyləli gələcəklə,
əbədi döyüşdəsən
yenə də öz içində-
bir əməli şeytanla,
bir uyuyan mələklə

* * *

Oyanıram yuxudan,
evimdəki saatlar
düz gəlmir bir-biriylə,
mən ömrümü itirdim
bu vaxtlar arasında -
qurammadım saatı
"Allahın əlləri"ylə.
Ondadır ki, gecikir,
heç cür çata bilmirəm,
qaçan "qismət"lərimə.

* * *

İlahi, çox ağırdı,
bir ayrı cür zülmü
sevdiyin insanları
günahından tanımaq.
Alnımıza yazılıb
bir vaxtlar sürdüyümüz
döyüş arabasının
təkəri altı qalmaq.

* * *

Lap erkəndən oyanıb
keçirəm bir küçədən,
səni sevmək görünmür,
səni sevmək bilinmir,
eşidilmir, duyulmur,
hamı yatmış, mən oyaq.
Səni sevməklə birdir -
ayılmayan xəstənin
yuxusunda yaşamaq.

* * *

Atam girir yuxuma,
deyir "nə dərdin var de".
Susuram, heç dimmirəm,
ümidəndə gizlətdiyim,
bu dünyaya sığmayan
sənsizlik xəbərini
o biri dünyaya da
qıymıram - göndərmirəm.

* * *

Yuxuma girsən sən, -
necə şənsən, xürrəmsən.
Elə bir nur içində
alışırsan, yanırsan,
yanında da kimə var.
Nədənə çox uzundu
həmişəkindən kölgəm.
Birdən nəşə düşünüb
mənə doğru qaçırsan,
əlindəki qayçıyla
ətrafıma dolanıb
kölgəmi budayırsan.
Kaş biləsən, duyasan
necə ağırdı mənə
yanındakı adamın
üzün, simasını görmək,
necə ki bax, ağırdır
bir uşaqsız qadının
gözünün önündə
körpə paltarlarıyla,
döşəmə, tavan silmək.

* * *

Pəncərəmin önündə
baxıram bu dünyaya,
düşünürəm, görəsən,
hansı həvəs ilə biz,
tikirik gecə-gündüz
uçulacaq evləri.
Bu yuxusuz adamın
çiyninə toxunurlar,
deyirlər ki, "sən, get yat,
heç əlini bulama
belə-belə işlərə,
yorma, yazıq, özünü,
silənməzsən dünyanın
alnına həkk olunmuş
əbədi faniliyin
pozulmaz möhürünü".

* * *

Axır ki mən oyandım,
məhdudluq yuxusundan.
Xilas oldum içimdən,
min bir zülmə aldım
özümü öz əlimdən.
Daha heç kəs siləmməz,
xeyri üreyimdən,
şükürü, həmdiləmədən,
doymaram yaxşılıqdan,
əl tutmaqdan doymaram, -
daha mən bundan sonra
yaxşılıq zalımıyam.

* * *

Yuxumda da oyağam,-
yatmır ruhum, varlığım.
Üzümü söykəyirəm
vaxtın yorğun üzünə,
beləcə calayıram
gecəmi gündüzümə.
Mən qorxuram, qorxuram,
sən olan yuxuları
danışsam gur çaylara
çay da ayrılıq dadar -
qovuşmaz dəryalara.

* * *

Xəzinə Allahitək
xəbərsizsən dünyadan,
qəm içimi talayıb,
qüssəm yaman varlanıb.
Nə sevinc qahmar çıxır,
nə səadətdi köməyim,
Tanrının gözü kimi
yuxusuzdur üreyim.

* * *